

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 406/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија – Министарство одбране – Сектор за материјалне ресурсе – Управа за снабдевање, кога заступа Војно правобранилаштво, Београд, против туженог ПД „ПУПИН ТЕЛЕКОМ“ АД Београд – у стечају, чији је пуномоћник Гордана Радошевић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 50.791.470,42 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда 12Пж 5745/24 од 09.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда 12Пж 5745/24 од 09.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Привредни суд у Београду је донео пресуду П 2465/24 од 03.10.2024. године, којом је у ставу I изреке укинуо у целости решење о извршењу Привредног суда у Београду Иив бр. 80/18 од 22.01.2018. године; у ставу II изреке одбацио тужбу у делу примарног тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 50.791.470,42 динара са законском затезном каматом почев од 07.09.2015. године до исплате; у ставу III изреке усвојио евентуални тужбени захтев и утврдио потраживање тужиоца према туженом у износу од 50.791.470,42 динара са законском затезном каматом почев од 07.09.2015. године до 22.09.2021. године и у ставу IV изреке обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 625.500,00 динара.

Решењем Привредног апелационог суда 12Пж 5745/24 од 09.04.2025. године укинута је првостепена пресуда и одбачена је тужба којом је тужилац тражио да се утврди потраживање тужиоца према туженом у износу од 50.791.470,42 динара са законском затезном каматом почев од 07.09.2015. године до 22.09.2021. године. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.659.580,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, којом решење побија у целости, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – др. закон), а у вези са одредбом члана 420. став 1. и став 6. истог Закона, и нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Тужилац је поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе дана 08.01.2018. године, на основу ког је донето решење о извршењу Привредног суда у Београду Иив 80/18 од 22.01.2018. године, којим је тужени ПД „ПУПИН ТЕЛЕКОМ“ АД Београд обавезан да тужиоцу плати износ од 50.791.470,42 динара са законском затезном каматом почев од 07.09.2015. године до исплате. По изјављеном приговору, Привредни суд у Београду је донео решење Ипв (Ив) 841/18 од 07.06.2018. године којим је ставио ван снаге решење о извршењу у делу којим су одређени средство и предмет извршења и укинуо спроведене радње, а поступак је настављен као по приговору против платног налога. Евентуалним тужбеним захтевом, кога је поставио 12.12.2018. године, тужилац тражи да суд утврди потраживање тужиоца према туженом у износу од 50.791.470,42 динара са законском затезном каматом почев од 07.09.2015. године до 22.09.2021. године. Потраживање тужилац заснива на основу уговорне казне због неиспуњења уговорних обавеза од стране туженог, из уговора број 108-36-53-13 од 07.03.2013. године. У току ове парнице о тужби против ПД „ПУПИН ТЕЛЕКОМ“ АД Београд је одлучено пресудом Привредног суда у Београду П 5735/18 од 23.05.2019. године. Решењем Привредног суда у Београду Ст број 90/21 од 22.09.2021. године отворен је поступак стечаја над овде туженим. Решењем Привредног суда у Београду П 5735/2018 од 26.10.2021. године утврђен је прекид поступка услед наступања последица отварања стечајног поступка над туженим. Поступак је настављен на предлог туженог, у односу на ПД „ПУПИН ТЕЛЕКОМ“ АД Београд – у стечају чији стечајни управник је изјавио да преузима поступак, решењем Привредног суда у Београду П 5735/18 од 10.11.2023. године. Привредни апелациони суд је решењем 12Пж 1280/23 од 30.05.2024. године укинуо пресуду П 5735/18 од 23.05.2019. године и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак. У поновном поступку, првостепени суд је усвојио евентуални тужбени захтев и утврдио потраживање тужиоца према туженом у износу од 50.791.470,42 динара са законском затезном каматом почев од 07.09.2015. године до 22.09.2021. године, која пресуда је укинута побијаним другостепеним решењем и одбачена тужба.

Другостепени суд је применом одредбе члана 391. Закона о парничном поступку, у вези са одредбом члана 117. Закона о стечају, укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу са тужбеним захтевом да се утврди потраживање тужиоца према туженом за наведени износ са законском затезном каматом, јер тужилац није до закључења главне расправе доставио доказ да је потраживање пријавио у стечајном поступку који се води над туженим, нити је доказао да је ово потраживање признато у Унапред припремљеном плану реорганизације, а закључак о оспоравању потраживања

и упут на парницу представља процесну претпоставку за вођење парнице против туженог над којим се води поступак стечаја. Стога, нису испуњене процесне претпоставке за вођење парнице против туженог над којим се води поступак стечаја.

Тужилац у ревизији оспорава правилност примене одредбе члана 117. Закона о стечају од стране другостепеног суда. Сматра битним да је поступак стечаја отворен у току парнице, а да је пре тога био покренут поступак ради усвајања Плана реорганизације. Тужилац је тражио да се измени усвојени План реорганизације, на начин што би се потраживање тужиоца уврстило у правноснажни План. Како је поступак који је прекинут због отварања стечаја над дужником – туженим настављен, то се може сматрати да је након оспореног потраживања тужиоца исти упућен на парницу. Другачије поступање би значило претрани формализам и угрожавање правичности посутпка и правне сигурности.

Врховни суд налази да наводи ревизије нису основани.

Одредбама Закона о стечају, члана 88, у тренутку нступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину.

Чланом 90. Закона о стечају прописано је да се парнични поступак у којем је стечајни дужник тужени наставља ако је: 1. тужилац као стечајни или разлучни поверилац поднео благовремену и уредну пријаву потраживања; 2. на испитном рочишту стечајни управник оспорио пријаву потраживања; 3. тужилац као стечајни или разлучни поверилац закључком стечајног судије упућен на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђивања оспореног потраживања; 4. тужилац као стечајни или разлучни поверилац предложио наставак прекинутог поступка у року од осам дана од дана пријема закључка стечајног судије из тачке 3. овог члана. Према члану 91. истог закона, ако нису испуњени сви услови из члана 90, парнични суд решењем одбацује предлог за наставак прекинутог поступка, а ако су испуњени сви услови из члана 90, парнични суд ће решењем против кога није дозвољена посебна жалба одредити наставак поступка.

Одредбом члана 111. став 1. Закона о стечају, повериоци пријаве потраживања подносе надлежном суду у писаном облику. Ако се пријављују потраживања о којима се води парница, у пријави се наводи суд пред којим тече поступак са ознаком списка (став 3.)

Чланом 117. став 1. Закона о стечају прописано је да поверилац чије је потраживање оспорено упућује се на парницу, односно на наставак прекинутог парничног или арбитражног поступка ради утврђивања оспореног потраживања, коју може да покрене, односно настави у року од 15 дана од дана пријема закључка из члана 116. овог закона, односно од дана истека рока за медијацију у складу са чланом 115. овог закона. Поверилац који није поступио на начин из става 1. овог члана губи то право и својство стечајног повериоца за оспорено потраживање (став 2.)

Процесну легитимацију за утврђење оспореног потраживања у парници имају само она лица која је стечајни управник упутио на парницу. По упућивању на парницу, тако легитимисано лице подноси или тужбу за утврђење или предлог за наставак прекинутог парничног поступка. Било да је реч о тужби за утврђење или о предлогу за

наставак поступка, да би били испуњени услови за вођење парничног поступка потребно је да поверилац потраживање у стечају пријави, да стечајни управник оспори потраживање а стечајни судија закључком упуту повериоца на парницу односно наставак прекинутог поступка. У супротном, ако закључка стечајног судије нема, поверилац губи право да оствари своје потраживање према стечајном дужнику.

У ситуацији када тужилац није доставио доказ да је потраживање према овде туженом пријавио у стечајном поступку, нити је доставио доказ да је предметно потраживање признато у Унапред припремљеном плану реорганизације, то је правилан закључак другостепеног суда да је тужба за одбацивање. Не стоје наводи ревизије да је поступање суда у конкретном случају последица претераног формализма, у ситуацији када је тужилац у току поступка поставио захтев за утврђење потраживања, тужени током целог поступка оспоравао тужбени захтев, а затим је по прекиду због отварања стечаја над туженим поступак настављен на предлог туженог стечајног дужника, те да се у таквој ситуацији може сматрати да је након оспореног потраживања тужиоца исти упућен на парницу. Оваквој претпоставци нема места, јер примена правила о стечајном поступку обавезује. Изостанак пријаве потраживања у стечајном поступку, на начин и у роковима како је то прописано, а тиме изостанак испитивања пријављеног потраживања и упућивања повериоца на утврђивање оспореног потраживања као услова за остваривање потраживања према стечајном дужнику, не може се надоместити тиме што је поступак настављен на предлог стечајног дужника, а тужбени захтев већ оспорен. Исто тако, нису од значаја наводи да је потраживање засновано на меници, јер то не мења процесни услов за допуштеност тужбе за утврђивање потраживања према стечајном дужнику, како је напред образложено.

Како не постоје разлози због којих је изјављена ревизија, као ни разлози на које суд пази по службеној дужности, применом члана 414. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку Врховни суд одлучио је као у ставу I изреке.

Право на накнаду трошкова ревизијског поступка тужилац нема јер није успео у поступку по ревизији.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић